

Михайло ПОПОВИЧ

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування» ЗУНУ
(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Олександра ОВСЯНЮК-БЕРДАДІНА)

ПРОБЛЕМАТИКА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ОРГАНОМ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Органи місцевого самоврядування є ключовою ланкою у системі публічної влади, адже саме вони безпосередньо представляють інтереси територіальних громад. Ефективність їх діяльності значною мірою залежить від якості управлінських рішень, при цьому процес їх прийняття супроводжується низкою проблем як організаційних, так і правових, фінансових чи кадрових.

Прийняття управлінських рішень є процесом, що апріорі передбачає раціональність, тобто продукування максимально обґрунтованих рішень навіть тоді, коли управлінці як суб'єкти цього процесу володіють мінімальними ресурсами для їх створення. Таким чином, процедура прийняття рішень повинна бути оптимізованою, продуманою й передбачати раціонально сформований алгоритмічний ряд для своєї реалізації.

«Управлінські рішення в органах місцевого самоврядування приймаються відповідно до моделі раціонального їх ухвалення, основою якої є такі етапи, як підготовка до розроблення, безпосереднє розроблення, ухвалення та реалізація управлінських рішень. Вони повинні здійснюватися в комплексі і скеровуватися таким чином на досягнення максимально ефективного управлінського результату» [1].

Основними проблемами прийняття управлінських рішень органом місцевого самоврядування на сьогодні є:

– недостатня інформаційна база, оскільки низка органів місцевого самоврядування не мають належних систем збору, аналізу та обробки інформації. Рішення часто ухвалюються без достатнього аналізу соціально-економічних наслідків або без врахування реальних потреб громади;

– політичний вплив і суб'єктивізм. У цьому випадку управлінські рішення іноді залежать від політичної кон'юнктури, партійних інтересів або особистих мотивів посадових осіб. Це може знижувати їхню ефективність і суперечити інтересам громади;

– кадровий дефіцит і низький рівень кваліфікації. Варто зазначити, що у малих громадах часто бракує фахових управлінців, економістів, юристів, аналітиків. Це призводить до поверхневого аналізу проблем і помилок у плануванні;

– фінансові обмеження звужує можливості реалізації навіть обґрунтованих рішень. Часто громади залежать від субвенцій чи дотацій держави, що обмежує їхню самостійність.

– низький рівень громадської участі, бо незважаючи на законодавчо закріплене право громадян брати участь у місцевому самоврядуванні, механізми залучення населення (громадські слухання, електронні петиції, бюджети участі) не завжди ефективно працюють;

– відсутність стратегічного планування. Багато рішень мають ситуативний характер і не узгоджуються з довгостроковими стратегіями розвитку території. Це призводить до неузгодженості дій різних структур і втрати ефективності.

«Слід відзначити, що у випадку публічного менеджменту параметри управління трансформуються з урахуванням не економічних законів, але й вимог чинного законодавства; інтересів не власників компаній, а джерела державної влади – народу України, суверенних національних та публічних інтересів. Параметром ефективності називають найважливіші параметри

системи, які дозволяють оцінити якість вирішення проблеми та досягнення поставлених перед системою цілей» [2].

Отже, проблематика прийняття управлінських рішень органами місцевого самоврядування в Україні є багатогранною і стосується як внутрішніх організаційних аспектів, так і зовнішніх умов функціонування. Ефективне вирішення цих проблем потребує комплексного підходу шляхом удосконалення законодавства, підвищення компетентності кадрів, розвитку електронного врядування та активізації участі громадян.

Список використаних джерел:

1. Войтик О. Особливості прийняття управлінських рішень в органах місцевого самоврядування. Демократичне врядування. Вип. 1 (31). 2023. DOI: <https://doi.org/10.23939/dg2023.01.063>
2. Ліпич Л.Г., Кушнір М.А., Рубльов В. В., Хілуха О.А. Прийняття управлінських рішень у публічному менеджменті. Академічні візії. Випуск 8-9. 2022.